(d. h. zur Gewinnung von): रते ग्रेम्य्रामिन्द्वास्त्रः प्वित्रम्माशवः। वि-श्चीन्यभि सीर्भगा १,62,1. येनी नः पूर्वे पितर्रः पर्जाः स्वविदी ख्रिभि गास्र-हिमुन्जन् 97, 39. 1,33,11. 61,10. यमभि (so ist zu lesen) काममुत्तराणि क्वोंषि निर्वपति CAT. BR. 2,2,4,5. — d) aus Anlass von, wegen: मृन्य-स्यं चित्तम्भि संचरेरायंमुताधीत् वि नेश्यति हु.v. 1,170,1. पर्वमाना म्रम्तत् सोमीः मुकास इन्देवः। मृभि विद्यानि काव्या ॥ 9,63,25. — e) gegen, in Bezug auf, auf, über: एतड स्म स तद्भ्याङ (so ist zu lesen) Сат. Вв. 1, 1,2,11. त्तित्रयमभ्यविवादिनीम् 3,9,2,3. तस्य वयमात्मा यावदिद्मभ्ययम-मिर्विन्तिः 8,1,4,1. 7,2,4,28. 11,5,5,12. म्रातमभि निमीते Кать Ça. 10, 1,5. शात्तसंकल्पः सुमना यवा स्याद्दीतमन्युर्गातमा माभि Катвор. 1, 10. सा-धुर्देवदत्तो मातरमाभ P. 1,4,91, Sch. न तामभि ब्रुह्मे (Boll. verbindet) मु-नि: Vika. 36, 1. श्रन्योऽन्यमभि संरूब्धी (vgl. लामेव प्रति संरूब्ध: R. 6, 4, 30. Gorr. verbindet an beiden Orten die praep. mit dem partic.; übrigens kommt 6,3, 17. auch ein म्रिभिसंरब्ध ohne obj. vor, und म्रन्योऽन्यम् kann füglich auch als adv. gefasst werden) R. 6, 76, 32. Dies ist das AH इत्यंभूताच्याने P. 1, 4, 91. इत्यंभूतकयने Med. avj. 49. इत्यंभूते H. an. 7, 36. इत्यंभावे Vop. 5, 7. (mit dem Beispiele: भक्ता-विभ्माभ dem Vishņu zugethan, sein Anhänger). - f) bei (mit verbb. des Bittens zur Bezeichnung dessen, bei welchem gebeten wird): म्रभि बा देव सवितर्भागमीमके R.V. 1,24, 3. मुभि देवाँ इर्यत्तते 9,11, 1. — g) über: द्यार्न भूमाभि R.V. 6,36, 5. मान्कान्विश्वी श्रुभि स्पृधेः 9,20,1. केनाभि मुक्का पर्वतान्केन् कर्माणि पू-त्यः AV. 10,2,18. Verbindet sich mit dem reg. Worte zu einem comp., s. श्रभिवासस्. Vgl. ग्रस् und भू mit ग्रभि. — h) in distrib. Bed. (वीप्सायाम्) P.1,4,91. Vop.5,7. H.an.7,36. वर्त वृतमभि सिञ्चति er begiesst einen Baum nach dem andern P. 1, 4, 91, Sch. भूतं भूतमिभ प्रभुः Vishņu ist in jedem Wesen Vop. 5, 7. - Med. a vj. 49. wird noch ein म्रीन म्रनिलाषे erwähnt, wobei an श्रमिलाष selbst, an श्रमिकाङ्गा u. s. w. gedacht worden ist. — ऋभि schliesst sich theils allein, theils mit andern praepp. an eine grosse Anzahl von Verbalwurzeln an. Nicht selten entspricht 되어 der deutschen Partikel be: वर्ष regnen, र्माभवर्ष beregnen, u. s. w.

র্মনিক (von শ্রমি) adj. hinter Etwas her, begierig, lüstern P. 5, 2, 74. AK. 3, 1, 24. H. 434. Ragh. 19, 4. — Vgl. 1. শ্রমীক und শ্রন্ক.

श्रभिकर्णा (von कार्रु, करेगित mitश्रभि) n. Mittel, Zauber; s. स्वप्राभिकर्णा. श्रभिकाङ्का (von काङ्क mit श्रभि) f. Verlangen: श्रभिकाङ्कामस्पोत्पाद्यति P.1, 3, 69, Sch. Das obj. im acc.: स्वर्गे वाप्यभिकाङ्क्या R. 3,48,15. geht im comp. voran: शीताभि े Suça. 2,488,13.

হ্মনিকাত্বিন্ (wie eben) adj. verlangend, mit dem obj. comp. M. 4,91. R. 2, 24, 36. 4,61, 36. 5,73,66. MBH. 3, 1735 (= INDR. 1, 22).

1. ग्रभिकाम (ग्रभि + काम) m. Zuneigung: साभिकामा in Liebe zugethan N. 24, 13.

2. श्रमिकाम (wie eben) adj. f. श्रा in Liebe zugethan, hingezogen zu Etwas, verlangend: श्रमिकामा ५ भिकामा तु — सेवेत प्रमद्गम् Suça. 2, 488, 13. तथा स — श्रमिकामया समीयवान् R. 1, 77, 29. याचे लां चामिकामारुम् MBB. 1, 7807. Das obj. im acc.: यं यमत्तमभिकामा भवित्त Kaînd. Up. 8, 1, 5. श्रकस्माचाभिकामा ५ सि सीताम् R. 6, 95, 15. geht im comp. voran: श्रक्ं लद्भिकामा 3, 24, 15. समराभिकामा 29, 33.

म्रभिकाल (म्रभि + काल) m. N. einer Stadt R. 2,68,17. LIA. II, 523. म्रभिकृति (म्रभि + कृति) f. N. eines hundertsilbigen Versmaasses (von welchem RV. kein Beispiel hat) RV. PRAT. 16, 56. AV. ANUKR. 1, 1. SAJ. zu RV. 1,127. Maniph. zu VS. 27, 45. Bei Colebr. Misc. Ess. II, 164. ज्ञानिकृति genannt.

श्रीमकृत्वन् (von कर्, कराति mit श्राम) adj. bezaubernd; davon f. subst. ्त्री Bezeichnung weiblicher Unholde: श्र्येष रात्र्युटक्त्वेपांच्क्त्विम्कृत्वेर्ताः AV.2,8,2. — Vgl. श्रीमकरण, कृत्वरी u. कृत्वन् und श्रीमिनिष्कारिन् श्रीमें ऋतु (श्रीमें + ऋतु) adj. übermüthig: (इन्द्रः) श्रयीमवद्मिताभिक्नेत्नाम् RV.3,34,10.

য়নিন্দা (von ক্লম্ mit শ্লমি) m. 1) muthiger Angriff auf den Feind H. 791. Erkl. zu AK. 2, 8, 3, 64. Vgl. স্থানিক্ষা. — 2) Angriff, Unternehmung Bhag. 2, 40. — 3) das Hinaussteigen (স্থানিক্ষা) H. 1510.

श्रीभिक्रांति (wie eben) f. das Herbeikommen: यत्तस्याभिक्रात्या श्रनप-क्रामाय Ait. Ba. 1, 26.

श्रीभित्रात्तिन् (von श्रीभित्रात्त, part. perf. pass. von क्रम् mit श्रीभ; vgl. P. 5, 2, 88.) adj. fertig, geübt in Etwas (loc.): य एषामध्ययने ऽभित्रात्तिनाः स्यात् ८१.७. in Ind. St. 4, 52, 15.

श्रमिक्रामम् (acc. von श्रमिक्राम und dieses von क्रम् mit श्रमि) adv. hinzuschreitend Kats. Ça. 3,2,21. 6,8,4.

মনিক্রীয়াক (von ক্রুম্ mit ম্বামি) m. vielleicht Ausruser, Herold VS. 30,20. Mahldh.: = নিন্দ্রন.

श्रीनतर्ते (von तद् mit श्री) m. Mörder, Zerstörer: श्रुभितृतुस्वावेता वन्नता RV. 7, 21, 8. श्रुभितृतारी (ursprünglich wohl श्रिभितत्तारा) श्रीभ च तमधम् 2,29,2.

भ्रभितर्दे। (श्रभित्त [von 3. म्र + भिता] + र्1) adj. ohne Bitte gewährend, die Bitte im Voraus gewährend: श्रभित्तरामर्थमणी स्शेवम् RV. 6, 50, 1.

শ্বানি হাল আ কাল্ডিল কাল্ডিলে কাল্ডিল কাল্ড

श्रभिष्यात्र्र (wie eben) m. Beschauer: श्रभिष्याता मर्डिता साम्यानाम् RV. 4,17,17.

श्रभिगर्ते, (von ग्रम् mit শ্रभि) nom. ag. 1) Beschläser: तद्भिगतारम् Vivànak.114,14. — 2) der Etwas begreist, versteht: শ্रभिगतीय প্রকৃষ कार्ता तात्रिय: Çat. Ba. 4,1,4,1.

श्रभिगम (wie eben) in Ableitt. werden beide Glieder verstärkt (প্রা-भिगाः) gaṇa अनुश्रातिकादि. m. 1) Herbeikunst: শ্লমিपेपानं तु स्यात्मेन-याभिगमा रिपा H. 790. तव — श्लभिगमेन Ragh. 5, 11. Besuch: कृता ता-सामभिगममपाम् Месн. 50, v. l. (für श्लिधगम). — 2) sleischliche Vermischung: प्रसन्ध दास्यभिगमे Jáéx. 2, 291.

श्रभिगमन (wie eben) n. 1) das Herankommen, Herbeikommen, Nahetreten: तता उभिगमनमर्कृति er verdient, dass man von dort zu ihm kommt P. 5, 1, 74, Vårtt. 2. सेनयाभिगमनं रिपी AK. 2, 8, 2,63. तस्य (obj.) श्रभिगमनात् Ragh. 17, 72. उपेष्ठाभिगमनात्पूर्वम् bevor sie sich dem Aeltesten genähert 12,35. वधूमंयानं वा तद्भिगमनापस्थितमिद्म् Мяйки. 98,23. श्रजस्वयंवराभि Ragh. 5, in der Unterschr. Besuch: भर हाजाभि des Bh. (obj.)